

O smrti.

Prišla som z kina.
Podivuhodný prípad Benjamina Buttona.
Videli ste to?

Zvláštny, nádherný film.
Donútil ma sadnúť... a písať.
Skúsím sa držať „pri zemi“ týmto článkom.
Príbeh JE TO skutočne neskutočný, alebo neskutočne skutočný?
Veľa múdrych myšlienok a „životnej“ pravdy je v tomto príbehu.
Skoro tri hodiny deja, ktorý nám nedovolí odpútať sa.
Geniálne!

...

Život plynie... dáva... berie...
V čase a priestore sa stretávame s tým po čom túžime, ale aj s tým po čom netúžime.
Ostáva často v nás jedna otázka... Prečo? Prečo sa to stalo takto? Prečo ja? Prečo ona... on...?

Napadlo ma, koľko úžasných bytostí „behá“ z času na čas po svete?
Práve teraz?
Alebo „minule“ ? :-)

Každé zrnko piesku v sebe skrýva NEKONEČNÝ PRÍBEH... zrodzenia a smrti...
s bielym psom Falcom :-) alebo bez neho.

Nič netrvá večne.

Ale mnohé chvíle by sme chceli zastaviť, aby trvali večne!
A tie nám ostávajú navždy vryté do pamäti,
ako pečať hologramu v našom osobnom energetickom vesmíre...
a z veľa-veľa takýchto momentov sa skladá celý nás „DÔLEŽITÝ ŽIVOT“.

Ten menej dôležitý... sa postupne rozplynie... vyprchá... lebo už splnil svoj účel.
Ale nezanikne úplne.
Len sa premení.
Na inú formu energie...

...

Smrť.

Ľudia sa prevažne boja smrti. Pokladajú to za niečo negatívne.
Smrť sa v našich končinách spája so smútkom, chorobou, starobou, nešťastím, či stratou blízkeho človečika.

A pritom smrť neexistuje.

Je to len ľudský názor, predsudok - ktorý tvorí veľký blok v ľudských myšliach.
A tým si ju (smrť) osobným strachom oveľa skôr privolajú.

Miesto toho aby UVERILI V ŽIVOT VEČNÝ.
V ŽIVOT SKUTOČNÝ.
V ŽIVOT SVOJHO DUCHA.

A oproti tomu zase mnohé ľudské mysle by práve v tomto okamihu prijali fyzickú smrť
ako najpriateľnejšie vykúpenie

z momentálneho stavu života. Len tak si odletieť... nechať tu telo... a nič neriešiť.
Neriešiť zodpovednosť za seba... za svoj život... za to čo som tu navystrájal (a).

Odvážne-zbabelá predstava.

Veľa krát cítim duše týchto ľudí. Poznám ten stav príliš dobre. Chápem ich.

Ale náš čas ešte nenastal.

Ešte sme nesplnili svoje úlohy.

Neprežili svoje nutné ľudské prežitia.

Nenaplnili láskou naše srdcia a nevytvorili dostatok nádhery na tejto Zemi...
či nepomohli svojim blíznym!

A tak ostávame...

Bojujeme...

Modlíme sa... Hráme sa na všeličo... Tancujeme životom...

Zotrývame.... lebo nie je hanbou padnúť dole.

Hanbou by však bolo ostať tam ležať.

Niekedy ostávame dlhšie ležať, až kým nepríde niekto, kto nám prináša svetlo...

Alebo nie... nevidíme ho, necítíme ho...

čakáme donekonečna, ktorá energia zvíťazí... život alebo smrť?

V jednej piesni sa vraví: Aj keby ma osud na valci prešiel, tak si len vzdychnem a bude mi lepšie.

Nuž... niekedy to chce poriadne VEĽKÝ NÁDYCH... aby bolo lepšie.

Žijeme každodenný život, pestrofarebný a rôznorodý,
zložitý a smutný-vďaka starostiam... jednoduchý a krásny-vďaka LÁSKE :-).

Vďaka týmto prežitiam, si PRAVDIVÉ veci potom viacej vážime.

Niekedy zabudneme na „tancovanie“, lebo nás na chvíľu pohltí DOLNÁ realita.

Je umenie - nenechať sa ňou pohltiť.

Niekedy je to MOŽNO jediné riešenie.

A aj na to sme tu. Aby náš zrak bol stále upriamený k Slnku!

Dolná realita sa síce javí ako DÔLEŽITÁ, ale je aj ťažkopádna a namáhavá.

Všetko ide pomalšie, keď sa ňou necháme pohltiť.

Skúsila som to...

Nepáči sa mi to.

Dlho mi to nikdy nevydrží...

V sekunde nastáva obrat a spájam sa s Bohom v sebe, s Bohom v nebi...

s najvnútornejším vnútrom, aké mám... bez blokad a predsudkov, bez cudzích programov vonkajšieho sveta.

... A už som zase TAM!

Už zase lietam.

Mojimi priateľmi sú Zem, Slnko, obloha, planéty... celý vesmír!...

A znovu je všetko možné!!! :-) Spolu sme jedna veľká rodina!

A ENERGIA RODINY JE najsilnejšou energiou VESMÍRU!!!

Je to len o mojom vnímaní - všetko :-)

Stále môžeme byť napojení na HORNÝ svet.

Je to nádhernééé.

Ešte aj pri lyžovaní si to užívam.

Milujem lyžovanie, ostatne ako kopu vecí na Zemi :-)...

Pripomína mi to lietanie :-) ... keď „letím“ dole z kopca, asi vyzerám zvonku ako rýchly jazdec.
Ale ja sa cítim akoby meter nad povrchom, vôbec neviem, čo sa deje okolo, len periférne kontroluje jedna moja časť vedomia okolie (dcéru)... ale hlavne ostávam stále spojená s HORNÝM svetom - NAŠI VERNÍ pomocníci okolo mňa sami ochraňujú našu realitu. Sme stále v bezpečí.
Lebo veríme, že je to tak. Vieme, že je to tak. Cítíme, že je to tak!
Veď práve v tomto okamihu prebieha náš život aj na všetkých ostatných úrovniach...
a podľa toho AKO SME SPOJENÍ, ich cítíme, alebo nie.

Merítkom je srdce.
Naše milované srdiečko :-).
A otvorená myseľ.

Podľa toho ako je srdce OTVORENÉ (čistý cit) sa aj utvára naša realita... :-)

...

Smrť.
Často myslím na to, prečo sa ľudia smrti boja.
Asi preto, lebo sa boja straty. Straty milovanej osoby.
Straty fiktívneho bezpečia v dolnej realite, kde všetko zdanlivo ovládajú...
Boja sa meniť to, čo je zabehané.

Ale veď DUCH žije ďalej.
Vlastne ak sa pozrieme zrakom z DRUHEJ strany, tak program smrti začína nástupom do inkarnácie tu DOLE... a fyzickou smrťou sa navraciame do jemnohmotnej HORNEJ reality...
práve vtedy, keď duch už dovíšil svoju cestu v čase a priestore dolnej reality hmotnej úrovne...
zbavil sa tela práve tak, ako mal vo svojom pláne duše... a už pokračuje v riešení ďalších úloh... podľa vlastnej osobnej vibrácie, podľa vlastnej túžby, vlastnej slobodnej vôle... vlastnej formy naplňovania lásky, či jednoty svojho bytia!

Ale sme naprogramovaní na to, že len starí ľudia majú nárok odchádzať z tela.
Ak odíde duch z malinkého tela, cítíme to ako nespravodlivosť.
Veľkú bolesť.
Áno, je to veľmi smutné.
Len nezabudnime, že sme si to sami zadali.
Práve toto prežitie.
Aj keď všetko sa dalo aj inak riešiť.
Ale možno sme to vtedy nevedeli, lebo škrupinky na srdiečku nedovolili vnímať pravdu :-).

Vždy máme niekoľko scenárov na výber, veď vieme.

**Buď volíme život (pravá láska-sloboda ducha-nebeské kralovstvo)
alebo smrť (nepravá láska-nesloboda ducha-magické otroctvo).**

Tento smútok, či strata súvisí aj s neprijatím momentálneho stavu fyzickej úrovne.
Keby bol **pravdivý** život ktorý vedieme, nebolo by nutné zažívať takúto ťažkú skúšku duše :-).

V podstate by sme sa mali tešiť, keď odchádzajú duše HORE.
Lebo už naplnili maximum, čo tu smeli naplniť...
a ich duch vedel, že ďalej by sa len zdržiaval vývoj. Duch totiž vždy vedie človeka LEN K PRAVDE!
Čiže ku Svetlu! To len človečikovia slobodnou vôľou potláčajú ducha
a menia svoju realitu smerom do Tmy :-).
(Mnohokrát si rovnorodosťou privolajú jemnohmotných pomocníkov takého typu,
aká je v nich samých... ale to je už iná téma...nie vždy sú to pomocníci zo svetlých sfér!

Osobná energetická čistota je hlavnou ochranou!!!

Keď „odchádzala“ moja stará mama, chodila som za ňou do nemocnice vždy, keď to bolo možné. Pomáhala som jej vytvoriť pestré hologramy z „horného“ sveta. Aby sa nebála prechodu.

Vďačím jej za svoju pevnú vieru. Odišla na moje meniny :-).

Vždy som ju milovala. A hoci bola silno „veriaci osobka“, bola aj veľmi tvrdohlavá a okresaná tvrdým životom... a to spôsobilo, že keď nastal JEJ čas, ťažko sa odpúťavala od hmotného sveta.

Teraz je už vo SVOJEJ úrovni :-), posielala mi sem-tam odkazy cez anjelikov, pri mojich letoch vesmírom :-).

Často krát nám odídu blízke duše v neočakávanom veku - pre nás.

Umrela mi sesternica, mala som vtedy asi 20 rokov a ona mala 33!

Mala vtedy malinkú dcéru. Našli ju vo vani. Nik nevedel, čo sa skutočne stalo.

Veľmi som cítila jej stratu, ale vedela som, že už je jej lepšie.

Nežila tu dole totiž „úplne“ skutočný život. Naplnila tým rýchlejšie jeden smer plánu duše...

...a v bode, keď už duch vedel, že nedokáže napredovať na ceste „vzostupu“ - radšej volil odchod... ako ďalšie bezcieľne trápenie. Možno keby mala dost' sily vtedy, niekomu povedať pravdu - HĽAVNE sama sebe bez strachu z predsudkov či rodiny - našla by sa cesta k Svetlu.

Smrť nikdy nie je skutočným riešením. Je to len náhradný program.

Jej rodičia by asi neprijali takéto vysvetlenia vtedy.

Mysleli si, že ju dobre vychovali, že jej dali všetko čo ona potrebuje a že nemala dôvod na odchod.

Ťažko sa prijíma vlastná zodpovednosť.

Ale manipulovali jej životom... a ak v ňom nebolo dostatok čistej lásky, tak nebolo sily na udržanie PROGRAMU ŽIVOTA.

Ona nebola dost' silná, aby sa vzoprela. A tak nastúpil druhý plán. Zvíťazila smrť.

Ale vieme, že všetko je vždy tak ako má byť.

Každá smrť prináša ihneď znovuzrodenie a pri správnej analýze človek veľa môže pochopiť a už nemusí opakovane prežívať takéto ťažké skúšky... ak pochopil, prečo sa tak stalo... odpustil sebe, iným... a po novom žije ďalej-VO SVETLE PRAVDY.

Rada by som niečo dôležité teraz spomenula.

Všetky bytosti vo vesmíre, vrátane nás... sú primárne predurčené na ŽIVOT.

VEČNÝ ŽIVOT V LÁSKE.

Vždy keď sa objaví smrť, je to síce kolobeh vesmíru v rámci duality, ale je to aj memento.

Memento v našej škole života v hutnom tele.

Smútok, ktorý nám plynie v týchto chvíľach z duše, nás približuje viac a viac do nášho vnútra.

Hľadáme a precitujeme.

Hlboký cit spôsobí, že frekvencia ducha previbruje na vyššiu frekvenciu a tým sa bytosť stáva svetlejšou a jemnejšou... a citlivejšou... a skutočnejšou vo vnímaní pravdy a lži vo svojom živote!

Ak teda nezatrpkneme a úplne nezavrieme srdce.

To by bolo len násobenie programu smrti a prišla by onedlho este ťažšia skúška duše.

Mnoho bytostí sa nevie odpútať od svojich milých zosnulých a blokujú tým ich ďalší postup, či novú možnosť inkarnácie...

Mali by prijať svoj život taký, ako plynie.

Napraviť prípadné chyby, ak ich „prečítajú“ a prídu na to, prečo sa tak stalo... a pomaly vykročiť ďalej.

Svojimi emóciami len vytvárajú nitky, ktoré pripútávajú energie okolo nich a vytvárajú blokády na Zemi.

Nuž... ľahko sa píše... ťažko prežíva.

Smelo sa mi asi píše... klinickou smrťou som prekonala tieto hranice... a vnímam svet zo všetkých smerov,
nie len z tohto jedného smeru - zdola nahor.

Je veľa takýchto bytostí s otvoreným vedomím... vedia, že sa im prechodom otvorili nové svety,
lebo zmizli hranice :-)... netreba sa ich báť, ale ich spoznať a pospájať...
a možno otvorene hovoriť o témach, ktoré sú ešte pre mnohých tabu.
Chcela by som ľuďom pomôcť správne pochopiť veľa súvislostí v našom živote
a zbaviť sa zbytočných predsudkov a strachu, ktoré ich len blokujú.

Lebo vieme, že príťažlivosťou si to všetko len privoláme späť...
Len každý musí sám chcieť **VOLIŤ PRI POSTUPE DUŠE - SVETLO!**

Tu dole je to jedna veľká hra - ale rovnako dôležitá HRA aj pokračuje po fyzickj smrti.

A má samozrejme presné pravidlá.

Stačí, keď ich budeme dodržiavať...

keď sa **UNIVERZÁLNE VESMÍRME ZÁKONY** stanú našim **SKUTOČNÝM PRAVDIVÝM HLAVNÝM
PROGRAMOM BYTIA - TU A TERAZ** - a vždy tak zvíťazí život!

Je to **LÁSKA BEZ PODMIENOK**, ktorá nás všetkých vždy ochráni.

Je to **PRAVÁ LÁSKA, HARMÓNIA, SÚCIT, RADOSŤ, LÁSKYPLNOSŤ, STAROSTLIVOSŤ...** ktoré nám
prinesú skutočné šťastie a skutočný večný život.

Tak, ako to aj chce naše **VYŠŠIE JA - NÁŠ DUCH.**

Tak ako to aj chce náš **BOH - STVORITEĽ - UNIVERZÁLNE VEDOMIE VESMÍRU - SVETLO!**

Ako v nebi - **TAK I NA ZEMI!**

To je **PROGRAM ŽIVOTA** s predurčením **VÍŤAZSTVA Svetla na Zemi!**

Preto sa snažme ešte za života **V HMOTE** využiť každú šancu na zmenu!

Dat' do poriadku disharmónie, či podlžnosti, ktoré cítime, či ktoré sa dozvieme od našich duchovných vodcov.

Dokial' sme tu na Zemi - vždy je šanca napraviť chybu.

POTOM už nasleduje opakovanie scenára v ešte komplikovanejšej zostave „bábok“ v hre
a samozrejme s oveľa ťažšími skúškami osudu!

A od tohoto milénia aj zrušenie šance inkarnácie na Zemi,
ale náprava na novej planéte „kríža“, ktorá už bola vybratá Radou Najvyšších.

**Lebo Zemi už prináleží nová-vyššia vibrácia LÁSKY,
ktorá ju preniesie bezpečne do Zlatého veku hojnosti a harmónie,
zdravia a radosti v ľudských srdiečkach...
a po dlhom čase raz znovu zvíťazí program života - SVETLO!**

Ďakujeme - mier a láska nech je s nami.

S láskou Aida.